Dosarul nr. 4r-4011/25 Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
Nr. PIGD: 4-24096096-02-4r-15102025 Judecător: Păun Petru

D E C I Z I E

16 aprilie 2026 mun. Chișinău
Colegiul penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată, judecătorul Bulhac Ion
Judecătorii Pîslariuc Vitalie și Mămăligă Natalia

a judecat, *în lipsa participanților la proces*, în ordine de recurs, recursul declarat de agentul constatator din cadrul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal al Republicii Moldova, Boghean Petru, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 iulie 2025, adoptată în cauza contravențională în privința Ninei Grițco, învinuită în comiterea contravenției prevăzute de art. 74^2 alin. (1) din Codul contravențional,

Procedura de înștiințare a părților legal executată.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, –

A C O N S T A T A T:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 02/1-08/31/24-88 din 21.08.2024, Grițco Nina, născută la *****, IDNP *****, este învinuită că, contrar prevederilor art. 20 alin. (2) lit. a) și alin (3) din Legea privind protecția datelor cu caracter personal, demersurile CNPDCP înregistrate cu nr. 02/1-06/M-395/24/893 din 20 martie 2024 și nr. 02/1-06/M-395/24/357 din 25 aprilie 2024, recepționate la data de 25 martie 2024, respectiv, 29 aprilie 2024, prin care se solicită suplimentar prezentarea capturilor de ecran, realizate prin intermediul sistemului de supraveghere video, ce îl gestionează, pentru fiecare dispozitiv de supraveghere video în parte, nu a fost prezentat în termenul stabilit de 5 zile din momentul recepției demersurilor, a informațiilor solicitate.

Astfel, acțiunile cet. Grițco Nina au fost calificate de către agentul constatator în baza art. 74^2 alin. (1) din Codul contravențional.

În conformitate cu art. 423^4 Cod contravențional, prezenta cauză contravențională, pornită în privința Ninei Grițco, a fost expediată conform

competenţei în instanţa de judecată spre examinare și aplicarea sancțiunii ontravenționale.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 iulie 2025 s-a încetat procesul contravențional pornit în privința cet. Grițco Nina, născută la *****, IDNP *****, care se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art. 74^2 alin. (1) din Codul contravențional, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin.(1) lit. a) din Codul contravențional.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 4 august 2025, agentul constatator din cadrul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Boghean Petru, a declarat recurs, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 iulie 2025, cu dispunerea încetării procesului contravențional intentat împotriva Ninei Grițco din motivul expirării termenului de prescripție stabilit de art. 30 din Codul contravențional, în redacția legii la data săvârşirii contravenției.

În motivarea recursului s-a invocat că, conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 02/1-08/31/24-88 din 21 august 2024, Grițco Nina a fost învinuită de comiterea contravenției prevăzute de art. 74^2 alin. (1) Cod contravențional, manifestată prin neprezentarea în termenul stabilit a informațiilor și documentelor solicitate de CNPDCP în procesul exercitării atribuțiilor de control.

Relevă că prin demersurile CNPDCP nr. 02/1-06/M-395/24/893 din 20 martie 2024 și nr. 02/1-06/M-395/24/357 din 25 aprilie 2024, recepționate de Grițco Nina la 25 martie 2024 și, respectiv, 29 aprilie 2024, acesteia i s-a solicitat prezentarea capturilor de ecran realizate prin intermediul sistemului de supraveghere video pe care îl gestiona, însă informațiile solicitate nu au fost prezentate.

Susține agentul constatator că instanța de fond a reținut eronat lipsa probelor care ar confirma vinovăția persoanei în privința căreia a fost întocmit procesul-verbal. În opinia recurentului, la materialele cauzei au fost anexate suficiente probe, inclusiv demersurile expediate către Grițco Nina, avizele de recepție, răspunsul acesteia nr.1297 din 15 martie 2024, nota de serviciu nr. 577-I din 24 aprilie 2024, precum și Decizia CNPDCP nr. 146 din 28 mai 2024.

Notează recurentul că, deși Grițco Nina a prezentat inițial un răspuns, acesta nu era complet, motiv pentru care CNPDCP a solicitat repetat informațiile necesare examinării obiective a plângerilor depuse de Macaru Mihail, Znacicov Alexandr și Ispas Vitalie. Cu toate acestea, persoana vizată nu a prezentat capturile de ecran solicitate și nu a indicat motive care să justifice neexecutarea solicitărilor.

Totodată, agentul constatator face trimitere la nota de serviciu nr. 577-I din 24 aprilie 2024, potrivit căreia Grițco Nina ar fi comunicat telefonic că a omis neintenționat să răspundă în termen la demersul recepționat la 25 martie 2024,

invocând faptul că participa la mai multe cauze penale și civile, însă urma să întocmească un răspuns ori să se prezinte personal la sediul CNPDCP. Însă, ulterior răspunsul solicitat nu a fost prezentat.

Menționează agentul constatator că în virtutea art. 20 alin. (2) lit. a) și alin. (3) din Legea nr. 133/2011 privind protecția datelor cu caracter personal, CNPDCP este în drept să solicite și să primească informațiile necesare exercitării atribuțiilor sale, iar operatorii sunt obligați să prezinte materialele și documentele solicitate în termen de 15 zile, dacă în solicitare nu este prevăzut un alt termen.

De asemenea, recurentul invocă decizia Curții Constituționale nr. 107 din 25 septembrie 2018, prin care s-a reținut că nerespectarea obligației de prezentare a materialelor și documentelor solicitate de CNPDCP constituie contravenție în sensul art. 74^2 alin. (1) Cod contravențional.

Comunică recurentul că decizia CNPDCP nr. 146 din 28 mai 2024, prin care s-a constatat încălcarea de către Grițco Nina a prevederilor Legii nr. 133/2011, este executorie și nu a fost anulată de instanța de judecată, întrucât nu a fost contestată de persoana vizată.

În aceste condiții, agentul constatator consideră că prima instanță nu a dat apreciere probelor administrate, a ignorat argumentele CNPDCP și a examinat cauza contrar exigențelor art. 458 Cod contravențional, fără a stabili complet și obiectiv circumstanțele relevante pentru soluționarea cauzei.

Procedura de citare a părților.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță în raport cu argumentele recursului declarat, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat de agentul constatator din cadrul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Boghean Petru, este unul nefondat, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul

Buiucani din 23 iulie 2025 urmând a fi menținută fără modificări, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.473 alin. (1) pct.1) lit. c) Codul contravenţional, după examinarea recursului, instanţa de recurs respinge recursul și menţine hotărârea atacată, dacă acesta este nefondat.

Cu titlu de principiu, instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârşit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În accepțiunea art.10 din Codul contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

Articolul 440 alin. (1) Cod contravențional, prevede că, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Din materialele dosarului se atestă că, conform procesului-verbal cu privire la contravenție nr. 02/1-08/31/24-88 din 21.08.2024, Grițco Nina este învinuită că, contrar prevederilor art. 20 alin. (2) lit. a) și alin (3) din Legea privind protecția

datelor cu caracter personal, demersurile CNPDCP înregistrate cu nr. 02/1-06/M-395/24/893 din 20 martie 2024 și nr. 02/1-06/M-395/24/357 din 25 aprilie 2024, recepționate la data de 25 martie 2024, respectiv, 29 aprilie 2024, prin care se solicită suplimentar prezentarea capturilor de ecran, realizate prin intermediul sistemului de supraveghere video, ce îl gestionează, pentru fiecare dispozitiv de supraveghere video în parte, nu a fost prezentat în termenul stabilit de 5 zile din momentul recepției demersurilor, a informațiilor solicitate.

Astfel, acțiunile cet. Grițco Nina au fost calificate de către agentul constatator în baza art. 74^2 alin. (1) din Codul contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 iulie 2025 s-a încetat procesul contravențional pornit în privința cet. Grițco Nina, care se învinuiește în săvârșirea contravenției prevăzută de art. 74^2 alin. (1) din Codul contravențional, pe temeiurile prevăzute la art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional.

În virtutea art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

În temeiul prevederilor art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Instanța de recurs reiterează că în corespundere cu art. 458 din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante, necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale, iar potrivit prevederilor art. 460 din Codul contravențional, instanța de judecată hotărăște asupra cauzei contravenționale, pronunțându-se prin hotărâre asupra aspectelor faptice și juridice ale cauzei.

Prin prisma prevederilor art. 425 din Codul contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional,

depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Enumerarea mijloacelor de probă prevăzute de lege nu are un caracter pur formal, ci exprimă exigenţa ca orice sancţiune contravenţională să fie întemeiată pe dovezi certe, verificabile şi obiective, apte să susţină în mod real constatările agentului constatator.

În acest sens, mijloacele de probă admisibile, de la procese-verbale procedurale, declaraţii şi înscrisuri, până la înregistrări audio-video, expertize şi constatări tehnico-ştiinţifice, nu constituie simple formalităţi procedurale, ci reprezintă fundamentul probator indispensabil pentru validarea acuzaţiilor şi pentru asigurarea legalităţii şi temeiniciei actului de sancţionare.

Simpla percepție directă a unei contravenții de către agentul constatator fără susținere din partea altor probe relevante și obiective nu poate fi considerată o prezumție absolută de veridicitate deoarece o astfel de abordare ar încălca dreptul la un proces echitabil privând persoana acuzată de posibilitatea de a-și apăra corect drepturile.

Această poziție este susținută și de jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului care subliniază că motivarea hotărârilor judecătorești este o garanție fundamentală a dreptului la un proces echitabil conform art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Instanțele naționale au astfel obligația de a răspunde clar și detaliat argumentelor părților evitând astfel aparența arbitrarului și menținând încrederea publicului în imparțialitatea actului de justiție.

Conform art. 74^2 alin. (1) din Codul contravențional constituie contravenție refuzul de a furniza informaţiile sau documentele solicitate de Centrul Naţional pentru Protecţia Datelor cu Caracter Personal în procesul exercitării atribuţiilor de control, prezentarea unor informaţii neautentice sau incomplete, precum şi neprezentarea în termenul stabilit de lege a informaţiilor şi a documentelor solicitate și se sancționează cu amendă de la 30 la 60 de unităţi convenţionale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 60 la 150 de unităţi convenţionale aplicată persoanei juridice.

Sub aspectul existenței faptei contravenționale prevăzute de art. 74^2 alin. (1) Cod contravențional, Colegiul constată că agentul constatator nu a probat întrunirea elementelor constitutive ale acesteia. Or, pentru angajarea răspunderii contravenționale era necesară demonstrarea, dincolo de orice dubiu rezonabil, a

faptului că persoana în privința căreia a fost pornit procesul contravențional nu a prezentat, fără temei justificat, informațiile și documentele solicitate de CNPDCP în termenul stabilit.

Din materialele cauzei s-a constatat că Grițco Nina a prezentat răspunsuri la solicitările formulate de CNPDCP, inclusiv răspunsul din 15 martie 2024, însoțit de materiale foto, precum și un alt răspuns ulterior, circumstanțe reținute în mod expres de instanța de fond. În aceste condiții, nu poate fi reținută cu certitudine existența unei inacțiuni ilicite constând în refuzul sau neprezentarea informațiilor.

Prin urmare, sub aspectul laturii obiective a contravenției, nu s-a demonstrat existența unei fapte concrete și certe de neexecutare a obligației legale, iar sub aspectul laturii subiective nu a fost probată vinovăția persoanei, în lipsa unor date care să confirme caracterul intenționat sau culpabil al conduitei acesteia.

Colegiul mai reține că simpla enumerare de către recurent a înscrisurilor anexate la materialele cauzei nu este de natură să suplinească lipsa unor probe certe și concludente privind săvârșirea contravenției, or, potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravențional, toate dubiile în probarea învinuirii urmează a fi interpretate în favoarea persoanei.

De asemenea, nu pot fi reținute criticile privind pretinsa ignorare de către instanța de fond a deciziei CNPDCP nr. 146 din 28 mai 2024, întrucât aceasta nu exonerează agentul constatator de obligația de a administra probe suficiente în cadrul procesului contravențional, pentru a demonstra existența tuturor elementelor constitutive ale contravenției imputate.

În această ordine de idei, Colegiul penal subliniază că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional.

Colegiul remarcă că, în corespundere cu prevederile art. 375 alin. (3) Cod contravențional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Prin urmare, lipsa unor elemente probatorii care să confirme faptele descrise în procesul-verbal ridică dubii rezonabile asupra exactității și realității situației reținute fapt ce impune aplicarea principiului *in dubio pro reo* în favoarea persoanei acuzate.

Într-un stat de drept orice îndoială rezonabilă trebuie interpretată în beneficiul celui acuzat și nu transformată într-un temei de sancționare nejustificată.

O hotărâre care se bazează exclusiv pe impresiile subiective ale agentului constatator în absența unui ansamblu probatoriu complet coerent și obiectiv este lipsită de temei legal și contravine atât normelor interne cât și standardelor europene de protecție a drepturilor fundamentale.

În aceste condiții, Colegiul penal reține că probele administrate nu demonstrează, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența faptei contravenționale și vinovăția persoanei, iar criticile recurentului nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței de fond. Or, simpla enumerare a unor înscrisuri nu poate suplini lipsa unui probatoriu cert, concludent și coerent, apt să confirme întrunirea elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 74^2 alin. (1) Cod contravențional.

La caz, Colegiul penal apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

Astfel, judecarea cauzei contravenționale s-a realizat cu respectarea riguroasă a normelor procedurale aplicabile, iar hotărârea pronunțată reflectă în mod clar circumstanțele constatate, probele analizate, norma juridică incidentă și raționamentul în baza căruia a fost adoptată soluția. Prin urmare, aceasta a fost emisă în conformitate cu dispozițiile articolului 462 Cod contravențional.

În această ordine de idei, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de agentul constatator din cadrul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Boghean Petru, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 iulie 2025 și a menține hotărârea contestată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit. c), art.474 Cod contravențional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de agentul constatator din cadrul Centrului Național pentru Protecția Datelor cu Caracter Personal, Boghean Petru, și se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 23 iulie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător ***Bulhac Ion***

Judecător ***Pîslariuc Vitalie***

Judecător ***Mămăligă Natalia***